

JEZUS ALLEEN HJM Sales, 06-08-2016

Geliefde broeders en zusters, wie wil ontkomen aan het eeuwige verderf en waarachtig vrij wil zijn, heeft Jezus nodig. Helaas beseffen velen dit niet. Maar gelukkig God wel! Reeds vanaf begin. Want toen Adam en Eva door satan in gedaante van een slang bedrogen waren en zij het mensdom door hun zonde in het verderf hadden gestort, kwam God meteen met Zijn reddingsplan. Hij wist dat zij door ongehoorzaamheid aan Hem in de greep van satan waren gekomen. Maar Hij zou Zijn Zoon zenden en als Mens geboren laten worden. Jezus zou de kop van de slang vermorzelen. Maar Zijn Bloed zou moeten vloeien (Gen. 3:15,21).

Dan is het niet meteen begrijpelijk, waarom God niet meteen Zijn Zoon naar de aarde zond om Zijn opdracht te vervullen en de mens weer van satan te bevrijden. Dat God éérs een volk, i.c. Israël, tot het Zijne moest maken, begrijpen we nog wel. Per slot van rekening moest Jezus uit Zijn eigen volk geboren worden. Maar waarom Hij vervolgens aan Mozes alleréérs Zijn Wet gaf, die eigenlijk niemand kan volbrengen, is velen niet duidelijk.

Om dit te begrijpen, moeten we weten dat de Wet Gods wil aangaande de mens uitdrukt: hoe wij met God en met elkander om moeten gaan. De kern van de Wet wordt gevormd door tien geboden (Ex. 20:1-17). Ge- en verboden als bijv. gij zult geen afgoden dienen en Gods Naam niet ijdel gebruiken, gij zult de dag des Heren eren, gij zult uw vader en moeder eren, gij zult niet doden, niet stelen, niet echtbreken, niet liegen, niet begeren. Als de mens deze geboden gehoorzaamt, zal hij of zij eeuwig leven ontvangen (Lev. 18:5; Ezech. 20:11; Rom. 10:5; Gal. 3:12). Maar helaas kon (en kan) geen mens deze onderhouden! Want de mens was in de greep van satan gekomen, de aartsleugenaar, en had ook de blik op God verloren. Een God, Die zo verlangt dat de mens vrijwillig en dankbaar, uit liefde Hem gehoorzaamt.

Nogmaals: waarom gaf God eerst de Wet? Laten we lezen wat de bijbel zegt:

- * Rom. 3:20b; 7:7 zegt dat de mens dóór de Wet de zonde leert kennen.
- * Volgens Gal. 3:24a is de Wet een *“tuchtmeester”*. In het Grieks een zogenaamde *“paidago’gos”* d.w.z. *“toezichhouder op de opvoeding tótdat volwassenheid wordt bereikt”*.
- * Rom. 3:23 maakt duidelijk dat alle mensen hebben gezondigd en Gods heerlijkheid derven.
- * Rom. 6:14 zegt dat de zonde heerst over degenen die onder de Wet zijn.
- * Rom. 3:20a zegt dat uit de werken der Wet (het doen van de Wet) geen mens zal worden gerechtvaardigd.
- * Rom. 6:23a zegt dat de bezoldiging (het loon) van de zonde de dood is.

Niemand kan de Wet volbrengen. Daarom zei Jezus in Matth. 19:17 dat niemand goed is. De Wet openbaart de zonde in het leven, opdat de mens ten einde raad zal beseffen, dat hij een zondaar is, Gods wil niet kan volbrengen, dus de dood schuldig is en een Verlosser nodig heeft. De Wet beoogt dat wij ons uitstrekken naar de Genade van de Here Jezus Christus!

God gaf aan Mozes, een zwak mens, een dienstknecht, de Wet! Een Wet op grond waarvan de zondige mens moet sterven. Daarom wordt de bediening der Wet de bediening des doods genoemd (2 Cor. 3:7a). Maar toen zond God Jezus naar de aarde, Zijn Zoon, het vleesgeworden Woord Gods. Hij is de Bedienaar van het Heiligdom in de hemel (Hebr. 8:2), waar eeuwig Leven heerst. Hij brengt ieder die in Hem gelooft overloed van Genade en Waarheid. In Jezus is het eeuwige Leven en het Licht (Joh. 1:1-4,12-17).

De Wet zegt: je hebt straf verdient. Genade zegt: i.p.v. straf geef ik je iets moois. Genade wil zeggen, dat je iets moois, een gunst, mag ontvangen wat je niet hebt verdiend. Als de Wet zegt: “jij moet sterven”, is het niet moeilijk te bedenken wat dan dat mooie van die Genade is, die we nu mogen ontvangen. Dat is Gods gerechtigheid, het feit, dat God ons voortaan als rechtvaardig beschouwt, d.w.z. ons aanziet alsof we nooit gezondigd hebben. Ja, ons recht-

vaardig maakt! Geen oordeel! De eeuwige dood als loon voor de zonde gaat ons voorbij.

In Matt. 17:1-13 staat het verhaal van Jezus' verheerlijking op de berg in aanwezigheid van Mozes (representant van de Wet) en Elia (representant van de profeten). Er waren ook drie discipelen aanwezig, die tevens Mozes en Elia eer wilden geven. Maar wat zei God de Vader vanuit de hemel? *"(5,8); en ziet, een stem uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn geliefde Zoon, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb; hoort Hem! En hun ogen opheffende, zagen zij niemand, dan Jezus alleen."* Daarom staat geschreven, dat God in de laatste dagen tot ons spreekt door de Zoon (Hebr. 1:1). Alléén Jezus! Geen Wet en profeten meer!

- * Rom. 3:21 zegt duidelijk dat Wet en profeten getuigen, dat Gods rechtvaardigheid nú wordt geopenbaard zónder de Wet. Hoe kan dát? Dat is toch alleen mogelijk indien God de Wet aan de kant zou schuiven? Maar juist dát kon Hij als rechtvaardig God niet! Neen, Hij zond Jezus, Die als Mens de Wet volbracht en aan de eis van de Wet voldeed. Vervolgens nam Jezus onze zonden en ziekten op en in Zich en onderging in onze plaats de doodstraf. Hij kwam in het dodenrijk terecht. Hiermee werd geheel aan de eis van Gods gerechtigheid voldaan. Zonde verdient straf. Maar omdat Jezus Zélf zonder zonde was, stond Hij op uit de dood en ontfutselde satan de sleutels van dood en hel (Openb. 1:18).
- * De bijbel zegt, dat wij nú door geloof in Jezus voor God gerechtvaardigd worden. Dus niet door de Wet na te komen (Joh. 6:29,40; Rom. 3:22,24-28, 5:1,9; 6:23; 10:9; Gal. 3:24b-25).
- * Als wij nú Jezus aannemen, worden onze zonden vergeven en zijn wij door Zijn aan het kruis vergoten Bloed gereinigd en met God verzoend. We hebben vrede met Hem (Rom. 5:1) en ontvangen eeuwig leven. Hij is niet meer boos op ons, wat wij ook gedaan hebben (Rom. 5:9). Want door het Offer van Zijn geliefde Zoon heeft Hij ons rechtvaardig gemaakt. We hoeven niet meer bang te zijn dat we verloren gaan en ons niet meer af te vragen of wij in Zijn ogen wel voldoen.
- * Nú zijn we niet meer onder de Wet, die onze opvoeder en tuchtmeester was, tótdat wij door geloof in Jezus werden gerechtvaardigd (Gal. 3:24-26). Nú zijn we kinderen van God de Vader (Joh. 1:12; Rom. 8:15; Gal. 3:26).
- * Gods Geest schrijft nú Gods wil (God en onze naasten liefhebben) rechtstreeks in onze harten (Hebr. 8:10). Niet meer op stenen tafelen zoals de Wet! En God, Die nú onze Vader is, zal voortaan zeker tot ons spreken als wij Hem ook gelegenheid geven!
- * Omdat wij nú niet meer onder de Wet zijn, heerst de zonde niet meer over ons (Rom. 6:14).

We zien dat nú ook is voldaan aan Gods andere volmaakte karaktereigenschap, Zijn Liefde!

Wij mogen door dit alles zelfs zodanige rust en vrede in ons hart hebben, dat wij kunnen roemen over de problemen waarmee wij worden geconfronteerd (Rom. 5:3). Het woord *"verdrukkingen"* in de Statenvertaling komt van het Griekse *"thlipsis"*, waarmee allerlei problemen, kwellingen en bezoeken in brede zin worden bedoeld, waaronder verdrukkingen.

Hallelujah! Wat een Genade en Liefde! Hoe is het dan mogelijk, dat er tóch mensen zijn, die geheel of ten dele terug willen naar de Wet? Terwijl God Zijn eigen, eniggeboren, beminde Zoon overgaf in de dood teneinde ons Genade te schenken. Terwijl Hij hiermee bewijst ons vurig lief te hebben. Gods oplossing om ons te kunnen redden, namelijk geloven alléén, is helaas voor velen te simpel. Zij willen er zelf voor betalen en werken. Maar dat gaat niet!

Echter, wie gelooft en dit in praktijk brengt, wie kiest om Jezus te volgen en te dienen, zal door satan worden aangevallen! Jezus zegt tot ons: *"Kom met Mij mee, dan gaan we samen op weg naar de overkant!"* En zodra je dan met Hem meegaat, wordt satan boos. Maar je hoeft niet te vrezen, want Jezus heeft satan verslagen. Mark. 4:35-41 – *"En op denzelfden dag, als het nu avond geworden was, zeide Hij tot hen: Laat ons overvaren aan de andere zijde. En zij, de schare gelaten hebbende, namen Hem mede, gelijk Hij in het schip was; en er waren nog andere scheepjes met Hem. En er werd een grote storm van wind, en de baren sloegen over in het schip, alzo dat het nu vol werd. En Hij was in het achterschip, slapende*

op een oorkussen; en zij wekten Hem op, en zeiden tot Hem: Meester, bekommert het U niet, dat wij vergaan? En Hij opgewekt zijnde, bestrafte den wind, en zeide tot de zee: Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen, en er werd grote stilte. En Hij zeide tot hen: Wat zijt gij zo vreesachtig? Hebt gij geen geloof? En zij vreesden met grote vreze, en zeiden tot elkander: Wie is toch Deze, dat ook de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?"

In het begin hadden de discipelen geloof, want Jezus was in hun schip. Zij hadden Hem meegenomen en Hij zegende hen met Zijn aanwezigheid. Het bootje typeert de Gemeente, het Lichaam van Christus. Samen met Jezus vaart de Gemeente in de avondtijd naar de overkant. Avondtijd duidt op de spoedige Wederkomst van Jezus. De overkant verwijst naar het tijdperk van Zijn Koninkrijk van vrede, glorie en heerlijkheid.

Ja, dan komt satan's aanval! Helaas vaak succesvol. Een of andere storm in het leven heeft bij velen vaak ongeloof als gevolg. Satan wil dat het bootje vergaat of dat mensen eruit vallen en in de golven verdrinken. Maar Matth. 16:18 leert ons, dat de poorten (d.w.z. de vrijkomende krachten) van de hel de Gemeente niet kunnen overweldigen. Hallelujah!

De eerste fout die de discipelen maakten, was, dat zij zelf roeiden en die sterke Jezus lieten slapen. Waarmee zij eigen kracht etalleerden en zich daarmee onder de Wet plaatsten. Gelukkig wekten zij de slapende Jezus door aanraking! Hij liet Zich wakker maken en stilde de storm. Maar zei Jezus ooit niet tegen Thomas: *"Zalig zijn zij, die niet zien, (hjms, of voelen) en toch geloven"* (Joh. 20:29)? In die zin kan het vragen aan Jezus om een aanraking tóch een vorm van ongeloof zijn. Discipelen behoren door geloof te wandelen en niet door ongelovig aanschouwen (2 Cor. 5:7). Gelukkig blijft Jezus altijd vol van Genade. 1 Petr. 1:8 – *"Denwelken gij niet gezien hebt, en nochtans liefhebt, in Denwelken gij nu, hoewel Hem niet ziende, maar gelovende, u verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde;"* Wat Petrus beschrijft, is het resultaat van waarachtig bijbels geloof. Het Griekse grondwoord voor "geloven" is "pisteuo", d.w.z. *"geloven en ervan overtuigd zijn én dienen-gevolge vertrouwen in en vertrouwen op"*. Dus niet alleen iets voor waar aannemen. Neen, daarna is er de aktie van vertrouwen. Immers, satan gelooft óók! Maar niet in deze zin.

De discipelen dachten alle reden te hebben om bevreesd te zijn. In paniek kwamen zij tot Jezus en maakten Hem wakker. Terwijl zij zelf door standvastig, vertrouwend geloof in Jezus de storm hadden kunnen doorstaan. Jezus was immers bij hen en wil, dat Zijn discipelen over de boze gaan heersen! De woorden van Jezus zijn hier heel bijzonder. Hij bestrafte de wind en de zee en zei: *"Zwijg, wees stil!"* In het Grieks zijn dat twee werkwoorden, nl. "sioo'pao", d.w.z. "zwijgen" en "phi'mo-oo", d.w.z. *"muilkorven, de mond (van een hond) met een muilkorf sluiten"*. Dit zei Hij tegen de storm, hetgeen bewijst dat onreine demonen de storm veroorzaakt hadden.

Het is goed dat wij beseffen, dat kalmte en rust tijdens de storm belangrijk zijn. Zie op Jezus en heers! Kalmte en rust geven vrucht. Mark 4:26-28 – *"En Hij zeide: Alzo is het Koninkrijk Gods, gelijk of een mens het zaad in de aarde wierp; En voorts sliep, en opstond, nacht en dag; en het zaad uitsproot en lang werd, dat hij zelf niet wist, hoe. Want de aarde brengt van zelve vruchten voort: eerst het kruid, daarna de aar, daarna het volle koren in de aar."*

Jezus verlangt dat wij rustig en kalm vol vertrouwen met Hem mee naar de overkant varen. Dat is als het ware een basisprincipe voor de Gemeente, voor Zijn discipelen.

Maar soms vaart Hij niet in direkte zin mee naar de overkant. Soms kijkt Hij van een afstand toe. Terwijl Hij éérs in de boot lag te slapen, kan Hij zich óók ergens anders bevinden. Maar Hij verliest Zijn discipelen desondanks niet uit het oog.

Dit bewijst het verhaal van nóg een storm. We lezen, dat Jezus Zijn discipelen in het bootje dwóng en beval om naar de overkant te varen. Als Hij hen dwong, wil dat zeggen, dat Hij een beroep deed op hun geloof. Maar terwijl zij in het bootje tegen wind en golven worstelden, was Jezus daar ook. Maar nu wandelend op de golven! Ja, Hij is Heer en Meester over alle

omstandigheden. Opnieuw een typebeeld en een les, dat de Gemeente en de discipelen in geloof moeten handelen. Dat zij in geloof naar de overkant moeten varen! De storm stak op nadat Jezus vijf broden en twee vissen had vermenigvuldigd, waardoor duizenden mensen konden worden gevoed. Ja, dán hoeft een storm ons niet te verbazen. Als Brood van Gods Woord en Vis als type van Gods Geest worden vermenigvuldigd, wordt satan actief. Helaas was er opnieuw vrees, waardoor Jezus zelfs niet werd herkend. En de reden was ongeloof in Jezus als Gods Woord, tengevolge van verharde harten. Dit blijkt uit Mark. 6:52, waar dit verhaal beschreven wordt: *“..... zij hadden niet gelet op de broden (hjms: ‘het wonder der’ [vlgns SV] staat niet in de grondtekst); want hun hart was verhard.”* Zij hadden niet gelet op Jezus als het Brood des Levens (Joh. 6:48).

We zullen nu dit verhaal in Matth. 14:22-32 lezen: *“En terstond dwong Jezus Zijn discipelen in het schip te gaan, en voor Hem af te varen naar de andere zijde, terwijl Hij de scharen van Zich zou laten. En als Hij nu de scharen van Zich gelaten had, klom Hij op den berg alleen, om te bidden. En als het nu avond was geworden, zo was Hij daar alleen. En het schip was nu midden in de zee, zijnde in nood van de baren; want de wind was hun tegen. Maar ter vierde wake des nachts kwam Jezus af tot hen, wandelende op de zee. En de discipelen, ziende Hem op de zee wandelen, werden ontroerd, zeggende: Het is een spooksel! En zij schreeuwden van vreeze. Maar terstond sprak hen Jezus aan, zeggende: Zijt goedsmoeds, Ik ben het, vreest niet. En Petrus antwoordde Hem, en zeide: Heere! indien Gij het zijt, zo gebied mij tot U te komen op het water. En Hij zeide: Kom. En Petrus klom neder van het schip, en wandelde op het water, om tot Jezus te komen. Maar ziende den sterken wind, werd hij bevreesd, en als hij begon neder te zinken, riep hij, zeggende: Heere, behoud mij! En Jezus, terstond de hand uitstekende, greep hem aan, en zeide tot hem: Gij kleingelovige! waarom hebt gij gewankeld? En als zij in het schip geklommen waren, stilde de wind.”*

Ik wil nu de aandacht op Petrus vestigen. Als wij in geloof Jezus' Kruisoffer tot ons behoud hebben aangenomen en samen met Hem in een fijne gemeente naar de overkant varen, dan moeten wij leren om net als Petrus in geloof uit de boot te stappen en op de golven te lopen. Jezus liep op de golven om te zien of Zijn discipelen vorderden en zei tegen Petrus: *“Stap uit, kom!”* Dit leert ons twee dingen: allereerst dat wij net als Jezus moeten leren te heersen over de omstandigheden, hoe zwaar deze ook zijn. Ten tweede leert het ons, dat Hij wil dat wij uit onze comfortzone zullen treden. Stap uit het veilige vertrouwde bootje van lekker nietsdoen en achterover leunen. Neen, ontwikkel en gebruik je talenten, ga datgene doen wat God de Vader in en op je hart heeft gelegd. In ieders hart is het zaad van een of ander talent aanwezig. Dit zaad moet gaan groeien en rijpe vrucht dragen tot zegen van anderen. 1 Petr. 4:10 – *“Een iegelijk, gelijk hij gave ontvangen heeft, alzo bediene hij dezelve aan de anderen, als goede uitdelers der menigerlei genade Gods.”*

Stap uit! Ga wat voor Jezus doen! Sta niet toe dat satan onkruid in uw hart zaait, waardoor het goede zaad van de talenten in uw hart die God u heeft gegeven, wordt verstikt. God gaf elk mens tenminste één talent om Hem daarmee te verheerlijken. Begraaf het niet in de aarde als een boze, vrezende, luie dienstknecht (Matth. 25:25-26). Wees niet bang om offers te brengen. Wees niet bang voor verantwoordelijkheid of kritiek. Bang om te falen!

Geliefde broeders en zusters, de Vader wil dat wij in geloof Jezus aannemen. Hij is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden (Luk. 19:10). En als Hij ons vrijmaakt, dan zijn wij waarlijk vrij (Joh. 8:36). En als wij dan samen met Hem in geloof naar de overkant varen, kunnen zware omstandigheden ons niet deren. Want samen met Hem mogen wij heersen over de golven. Waarmee wij ook onze broeders en zusters mogen dienen.

Moge de Here Jezus Christus u en mij deze week zegenen. Amen.